

11 ΜΑΪΟΥ 2025

† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας».

Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου
ιερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†855) τῶν
ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ε'.

(Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

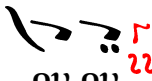
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

 Γα
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν u q

 f
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

 r z
ου ου

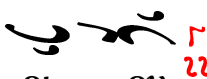
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 Γα
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι νευ λο

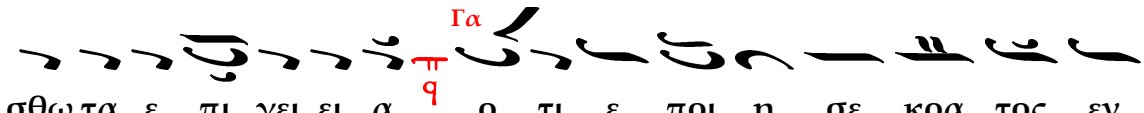
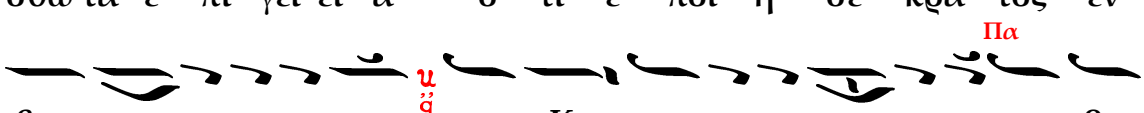
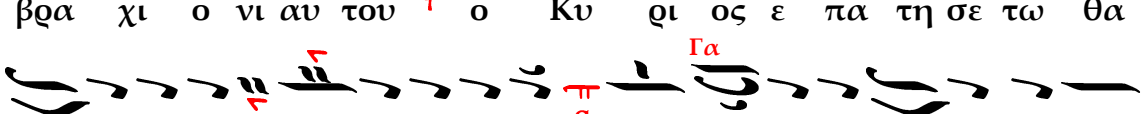
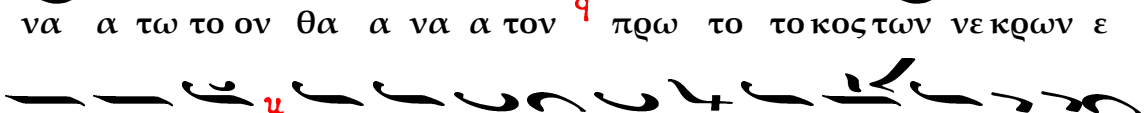
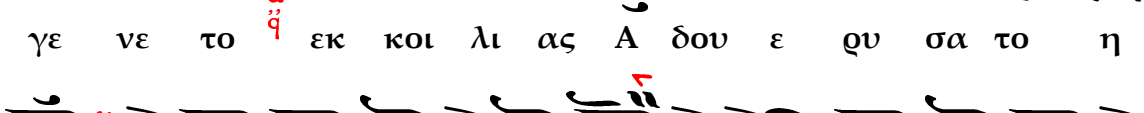
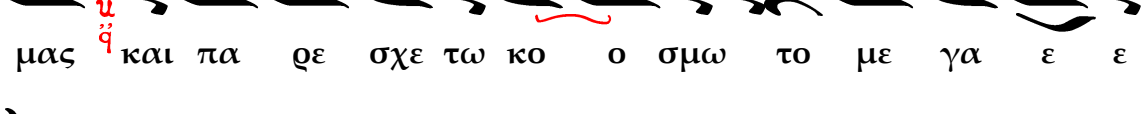
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

 r z
ρι ου

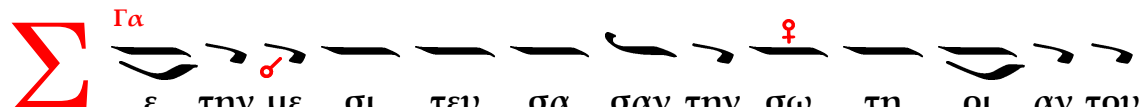
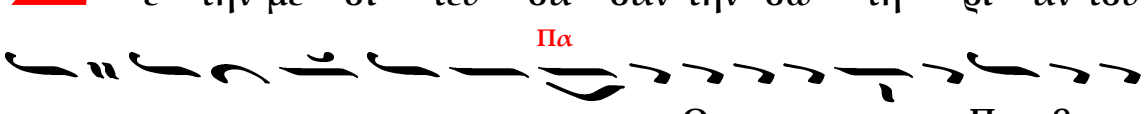
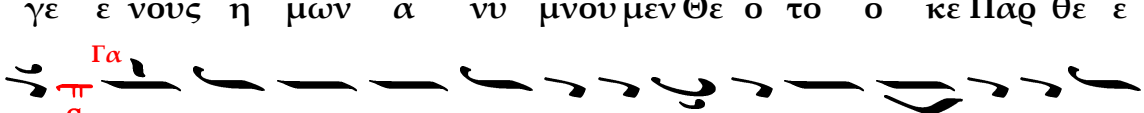
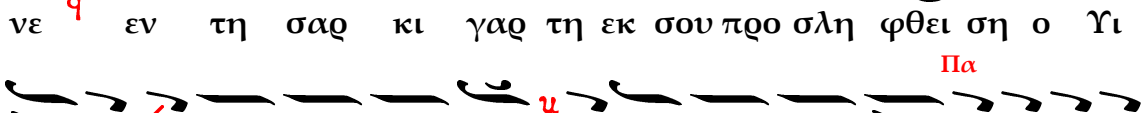
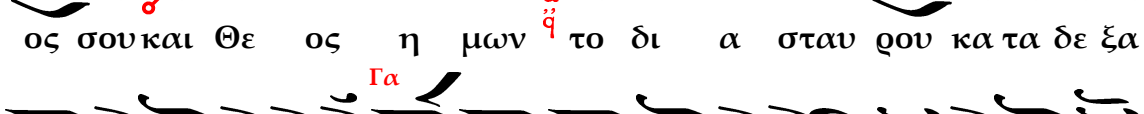
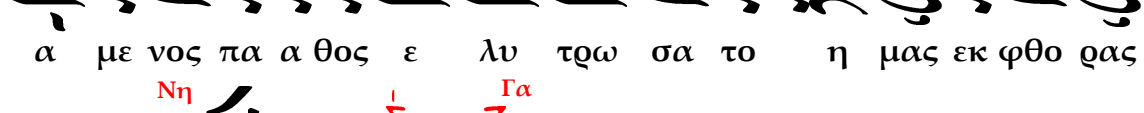
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

 Γα Πα
υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γαλ λι α

 σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε

 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

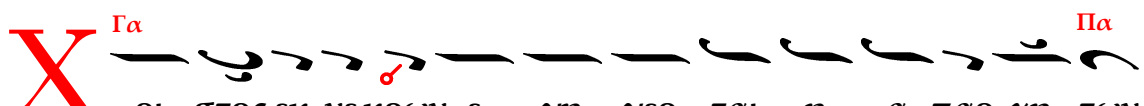

 ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του

 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε

 νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι

 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα

 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

 ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

 ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των

κε κοι μη με ενων ^{Γα} ο πρω το τοκος της κτι σε ως
 και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου
 κα τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

^{Γα} Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
 και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ
 χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Γα} ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι ^{Γα}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα} Τ ην ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
 το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Γα} ο Γα

βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε
 ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
 ον τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι
 σταμαι δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
 η κε χα ρι τω με νη

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Π αν τα αν θρω πι να α κα τα δε ξα α με νος παν
 τα η με τε ρα α οι κει ω σα α με νος προ ση
 λω θη ναι εν Σταυ ρω ευ δο ο κη σας Ποι η τα μ
 θα να τον ε λο με νο ος υ πο μει ναι ως α αν θρω
 πος ι να το αν θρω πι ι νον εκ θα να α τλ υ
 τρω σης ως Θε ος δι ο ως ζω ο δο τη βο ω μεν
 σοι δο ο ξα Χρι στε τη ευ σπλα γχνι ι α α σου

Δόξα.

Τ ο α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
 σε ως και α νερ μη νευ το ον το της ε γε ρσε ως
 Θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορ ρη τον μυ υ στη ρι

ι ο ν ^{Γα} _{π 9} σ η με ρ ο ν γ α ρ θ α α ν α τ ο ο ς και ο Α δ η ς ε
 σ κ υ υ λ ε υ τ α ι ^Δ _{δ 2} γ ε ν ο ς δ ε α ν θ ρ ω π ι ι ν ο ν α φ θ α ρ σ ι
 α α ν ε ν δ ε δ υ τ α ι ^{Γα} _{ν 2} δι ο και ευ χ α ρ ι ι σ τ ω ς κ ρ α υ γ α
 ζ ο μ ε ν δ ο ο ξ α χ ρ ι σ τ ε τ η α ν α σ τ α α σ ει ει
 σου ^Γ ₂₂

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα} **Τ** α ε π ο υ ρ α ν ι α α π ο θ ω η γ α α λ λ ο ν τ ο και
 τα ε π ι γ ει α α τ ρ ο μ ω ε ξ ι ι σ τ α ν τ ο ^Δ _{δ 2} ο τ ε η
 α χ ρ α ν τ ο ς φ ω ν η ε π η η λ θ ε σ ο ι Θε ο τ ο κ ε _{π 9}
^{Γα} μι α γ α ρ πα ν η η γ υ ρ ι ι ς α μ φ ο τ ε ρ ο ι ς ε π ε ε λ α μ
 ψ ε ν ^Δ _{δ 2} ο τ ι τ ο ν π ρ ω τ ο π λ α α ς ο ν εκ θ α ν α τ ε ρ ρ υ σα
 το ^{Γα} _{ν 2} δι ο σ υ ν τ ω Α γ γ ε λ ω β ο ω μ ε ν σ ο ι ^υ ₉ χ αι αι
 ρ ε α γ ν η Πα ρ θε ν ο μ η τ ο ρ ^Γ ₂₂

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^λ _{π 9} **Κε ρ**

^Ε υ λ ο γ η τ ο ς ει Κυ ρ ι ε δι δ α ξ ο ν με τ α δι
 και ω μ α τ α σ ^υ ₉

Των Ἀγγελων ο δὴ ἡμους κατεπλααγη
ο ρωων σε εν νεκροις λογισθεντα^{u q} τῷ θα να α
τῷ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θε λοοντα και συν
ε αυτω τον Ἀδαμ εγειραντα^{u q} και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα^{u q}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα^{u q} σου

Τιταμυρασμπαθως τοις δακρυσιν^{ν' 22} ωμαθη
τραικιονατε^{u q} ο αγραπτων εν τω ταφω Ἀ
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις^{u q} ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε^{u q} ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τῷ μνηματος^{u q}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα^{u q} σου

Λιανθρωποι μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μα σου θρηνολογσαι^{u q} αλλε πεστη προς αυτας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θθ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ εν η χθ θν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ας φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

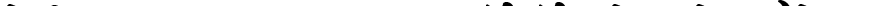
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α

 α β γ δ ε ζ

Και νυ νυ και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην υ ρ

Z ω ο δο ο την τε κθ ϝ σα ε λυ τρωω σω Παρ

 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεις ρευ σαν τα

ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σαρ κω θεις

 Ⲯⲉ ⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲁⲛ ⲑⲣⲱⲩⲡⲟⲥ

A λλη λ8 ï α A λλη λ8 ï α ^{v'}₂₂ A λλη λ8

 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^v ₂₂ A λλη

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἀγιορείτικα.

Ἐχθος ἀπὸ Κεφ.

Ευλογητός ει Κύριε εδιδα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ<sup>υ
q</sup>

T ω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η

η μος<sup>υ
22</sup> κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε<sup>υ
22</sup> ε εν νε ε

κροι οι οις λο γι σθε ε ε ε ντα<sup>υ
q</sup> τϝ θα να

τϝ ϝ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα<sup>υ
q</sup> και αι συν ε ε α αυ

τω<sup>υ
22</sup> το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα<sup>υ
q</sup>

και εξ α δϝ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α α ντα<sup>υ
q</sup>

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ<sup>υ
q</sup>

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα<sup>υ
q</sup> συμ πα θως τοι

οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κιρ να α α α τε<sup>υ
q</sup> ο ο α στρα α α πτων<sup>υ
22</sup>

εν τω τῷ αἰ γγε ε λος ²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^u ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ^u ο Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τῃ
μνη η η μα α α α τος ^u

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ ^u

Λι ι α αν πρω ω ω ι ^u μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον ²² προς το μνη η μα α
σθ θ θ θρη νο λο γθ θ θ θ σαι ^u αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε ^u θρη η νθ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ^u την α να
α α στα σι ιν δε ²² α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε ^u

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σδ ^u_q

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ^v₂₂ με τα μυ ρων ελ θς ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^u_q ε νη

χς ς ντο Α γγε ε ε λς ^v₂₂ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ^u_q ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α α

τος ^u_q

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^u_q

Π ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα ^v₂₂ και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα ^u_q τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α 22 συν τοις Σε ε ρα α φιμ 22 κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος 22

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε 22

Κ αι νυ υ υν και α α ει 22 και εις τας αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην 22

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κ8 8 8

σα 22 τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε 22 χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α 22 α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες 22 ρευ σα ντα α ζω ω ης 22

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε 22 ο εκ

σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος 22

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α
λλη λ8 8 ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἡυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

Τ ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
Βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ην
ελ κυ σον Λο γε

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρυ σιν εν
θε οις θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και αι ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π₉

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^π₉ εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται ^ρ₂₂

Ἀντίφωνον Β΄

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α
ρε των μα την κο πι ω μεν ^π₉ την δε ψυ χην σκε πον
τος ου δεις ημων πορ θει ται αι την πο λι ν ^ρ₂₂

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι
η τως σοι τω Χρι στω ^υ ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε
ει σι ^ρ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και αι ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π₉

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα
 α γι ο ο της σο φι α ου σι οι πα σαν γαρ
 κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα
 τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

O ι φο βου μενοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
 βους βα δι ουν ται των εν το λων φα γονται ζω η
 ραν γαρ πα γκαρ πι αν

K υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
 σου ποι με να αρ χα τα εκ γο να φε ρον τα
 κλα δουςα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
 μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
 εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει

Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω
Τὸ Προκείμενον.

Ἐ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος
ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με
νην η τισ ου σα λευ θη σε ται

Στίχος α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα
ἡ γῆ.

Ἐ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος
ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με
νην η τισ ου σα λευ θη σε ται

Στίχος β'. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι
τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἐ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος
ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με
νην η τισ ου σα λευ θη σε ται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὁρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύφας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἥ ὄνομα Ἑμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ

Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὕς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθριαὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὗροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθον τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡς ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἐαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ

οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

✠ Δ

Ελε η μου ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνεληφθὲν^Δ καὶ ἐν ἀ
μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου⁶

I δὲ γὰρ ἀληθεύσῃ γὰρ ἀπῆσας^Δ τα
ἀδελφὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου⁶ ἔδωκας
μοι⁶

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

χ⁷ 6

I δὲ γὰρ ἀληθεύσῃ γὰρ ἀπῆσας^Δ τα
ἀδελφὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου⁶ ἔδωκας
μοι⁶

Ὁ ἄρχιερέως.

Eἰς πολλὰ ἔτη δεσποῦντα^Δ

χ⁷ Δ

Pάντι ἐμὲ σώσω καὶ καθάρισήσονται^Δ
μαί^Δ πλυνεῖς με καὶ ὑπερχύω λευκανθήσομαι⁶

Aκούτις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

Α πο ρε ψον το προ σω πον σθ α πο των α
μαρ τι ων μθ και πα σαστας α νο μι ας μθ ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μθ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τθ προ σω πθ σθ και
το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μθ

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δς σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψθ σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ α την
δι και ο συ νην σθ ^Θ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ ^Θ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^Θ

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^Θ

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρ ο σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^Θ

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σῶ μο οὐ χῶς ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ ⁷χ

^Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^{Ζ'}

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των ^Δ

^K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^{Ζ'} Ταις της Θε ο το ο κῶ πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μῶ ^Δ

^A να στας ο Ι η σους α πο του τα φῶ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ ⁷χ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

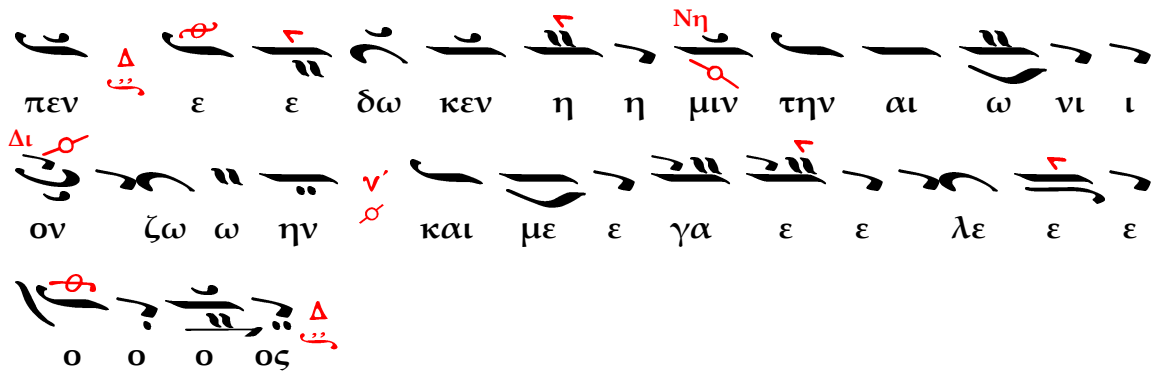
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μ

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

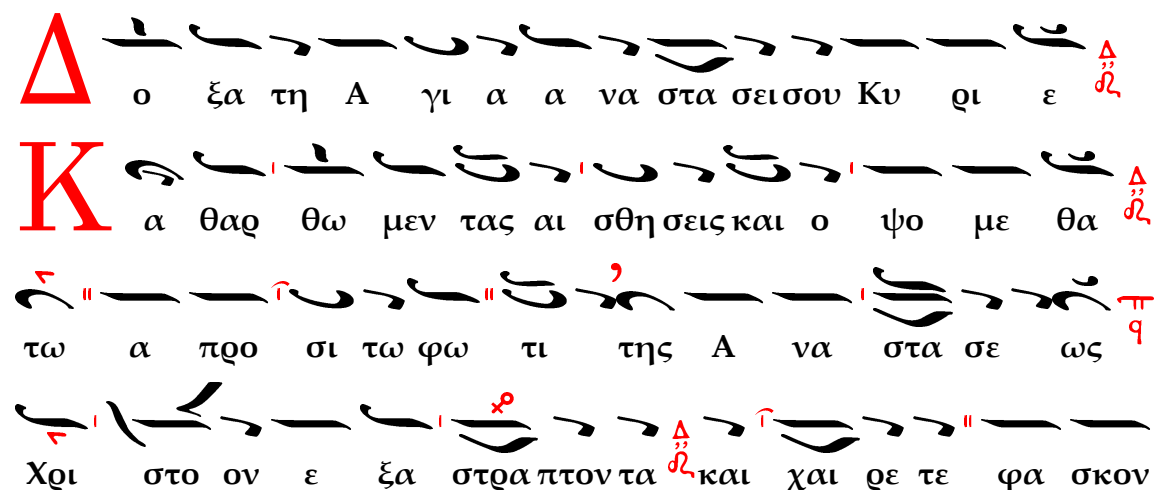
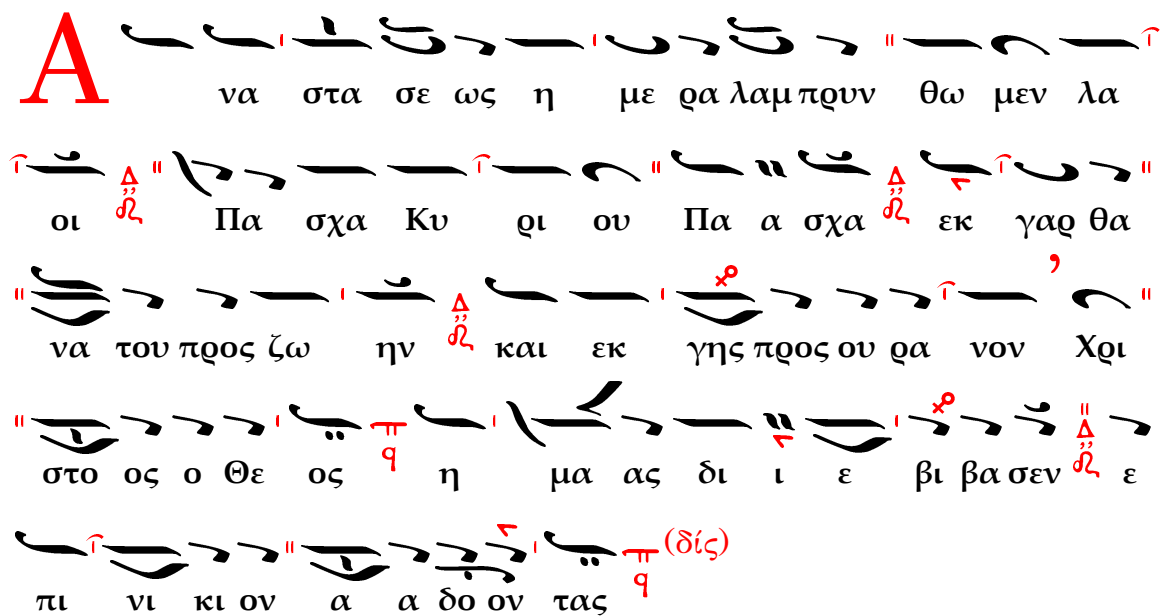
ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
(καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ παραλύτου).

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα ρ

τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
δο ον τες

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεις ου Κυ ρι ε
Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς πρώτοις
Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Θ α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας την
αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον
τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαν τα ση με ρον Παρ θε ε
νε ε πα να μω με και τον κοσ μον φω τι ι σα αν τα
Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ₂

A να στα ντα κα τι δε σα σον Υι ον και Θε ον

^Δ₂ και ροις συν Α πο στο ο λοις ^Δ₂ Θε ο χα ρι τω τε

α γνη ^Δ₂ και το και ρε πρω τω γως ως πα αν των χα ρας ^π₉

αι τι ι α α εισ δε δε ξαι ^Δ₂ Θε ο μη τορ πα να α

μω ω με ^π₉

ᾠδὴ γ'.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ₂ ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον ^π₉ αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην ^Δ₂ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ₂ εν

ω στε ρε ου ου με ε θα ^π₉ (δίδς)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε ^Δ₂

N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ^Δ₂ ου ρα νος τε και

γη η και τα κα τα χθο νι α ^π₉ ε ορ τα ζε τω

γουν πα σα κτι ι σις ^Δ₂ την ε γε ρσιν Χρι στου ^Δ₂ εν η

ε στε ρε ε ω ω ται ^π₉

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεις ου Κυ ρι ε

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι

ση η μερον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην

σοι χθες αυ το ος με συν δο ξασον Σω τηρ εν τη

βα σι λει ει α α σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ε πι την α κη ρα τον ζω ην ε πα νερ χο

μαι ση η μερον α γα θο τη τι του γεν νη θεν τος

εκ σου και πα α σι τοις πε ρα σιν Α γνη το φεγ γος α

στρα α ψα αν τος

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Θ ε ον ον ε κυ η σας σα ρ κι εκ νε κρων κα θως

ει ει πεν ε ξε γει ρο με νον θε α σα με νη

Α γνη χο ρευ ε και του τον ως Θε ον α χρα ντε με

γα α λυ υ νε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ παραλύτου.

Τὴν ὡραιότητα. Ἦχος Γα ϕ

P η μα πα ρα λυ το ον νο συν ε ε σφιγ ξεν ως

 ο παγ κο σμι ο ος λο γος ε φθε εγ ξα το του δι

 η μας ε πι της γης ο φθε εντος δι ευ σπλαγχνι αν

 ο θεν και τον κραβ βα το ον ε πι φε ρων δι η ηρ χε

 το καν οι Γραμ μα τεις ο ο ραν το πραχ θεν υ πε

 φε ρον κα κι ας κα τε χο ο με νοι φθο νω τας

 ψυ χα ας πα ρα λυ υ ο ο ντι

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

T ον α κα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γραπτον

 τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι εν τη

 γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τωρ

 μι αν και α συγ χυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει

 αν εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα

ζεσθαι δι ο και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι χαι

αι ρε η Κε χα ρι ι τω με ε νη η η η

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ παραλύτου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστάσει, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἡγείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χειρὶ σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ συνδεσπόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης, νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἀπήλασας, τυφλοὺς ἐφώτισας, καὶ τὸν Παράλυτον λόγῳ θεϊκῷ σὺ ἐξανέστησας, περιπατεῖν ἄθρόως προστάξας, καὶ τὴν βαστάσασαν αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· ὅθεν πάντες σὺν τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν πνευματικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ Γενεθλίου, ἥτοι τῶν Ἐγκαινίων ταύτης, τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς κατ' ἐξαίρετον ἀνακειμένης τῇ Δεσποίνῃ ἡμῶν καὶ ἁγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ὑπ' αὐτῆς διὰ παντὸς σωζομένης. (330)

Στίχ. Γενεθλίων σὼν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,

Ἐν σοί, Πόλις, τυχόντα τῶν γενεθλίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μωκίου. (†295)

Στίχ. Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνην,

Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι, Μώκιε, ξίφει.

Μώκιος ἐνδεκάτῃ κεφαλῇ τμήθη ἀγαθόφρων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Λαοδίκου ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. Ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πρεσβύτερος. Γεννήτορες δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ὁρμώμενοι, εὐγενεῖς ὄντες καὶ πλούσιοι. Ὁ δὲ Ἅγιος Μώκιος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ ἀεὶ σχολάζων καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων καὶ ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πᾶσι παρεγγυῶν. Θυσίας δὲ τελουμένης παρὰ τοῦ ἀνθυπάτου τῷ Διονύσῳ καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηγμένων, προσελθὼν ἀνέτρεψε τὸν βωμὸν καὶ κατασχεθεὶς, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Καὶ πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται τοὺς κροτάφους, τὰς σιαγόνas καὶ τὰς

πλευράς. Ἐπειτα, ἐξαφθείσης καμίνου ἐκ πίσης καὶ στυπείου καὶ κληματίδος, ὥσει ἐπτὰ πήχεις τὴν φλόγα ὑψοῦσθαι, ἐμβάλλεται. Ἡ δὲ φλόξ σῶον ὑπολαβοῦσα, ἐφύλαξε· καὶ ὥρατο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν μεθ' ἐτέρων ἀνδρῶν τριῶν, ὧν ἐνὸς τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἤστραπτε τοῦ ἡλίου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἄφλεκτος καὶ ὑγιής, μηδὲ μέχρι τριχὸς ἀψαμένης αὐτοῦ τῆς φλογός· ἥτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν ἀνθύπατον καὶ ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀνδρας ἐννέα κατέφλεξεν, ὥς μηδὲ βραχύ τι μέρος σώματος αὐτῶν, μαρानθείσης τῆς φλογός, εὐρεθῆναι.

Καὶ τότε μὲν ἐμβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Θαλασσίου, ὕστερον Μαξίμου τοῦ Ἀνθυπάτου καταλαβόντος, ἔστη ὁ Ἅγιος εἰς ἐξέτασιν· καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυσὶ δεσμεῖται τροχοῖς, ὑφ' ὧν συμπατεῖται καὶ κατατέμενεται. Παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυσθεὶς, θηρίοις ἀφίεται. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ἀβλαβῆς διαμείνας, τοῦ δήμου ἐπιβοῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππήσιον ἐν Πειρίνθῳ πόλει τῆς Θράκης, ἥτις νῦν Ἡράκλεια καλεῖται· κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται, ἔνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβάνει ἀπόφασιν καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ τότε μὲν πρὸ μιλίου ἐνὸς τῆς πόλεως τίθεται· ὕστερον δέ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ μεγέθει τῆς κατασκευῆς καὶ τῷ βάρει τῆς οἰκοδομῆς πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανοῦς, ἐν αὐτῷ μετετέθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ καὶ ἀγιωτάτῳ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Διοσκορίδου ἢ Διοσκόρου.

Στίχ. Παρ' ἡμέραν ζῆν μῦθος ἦν Διοσκόρου,
Διόσκορος δὲ ζῆν ἀεὶ τμηθεὶς ἔχει.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Συρναίων μητροπόλεως καὶ προσαχθεὶς τῷ ταύτης ἄρχοντι καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἐνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. Καὶ πάλιν ἐρωτηθεὶς καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένων πίστει, προστάξαντος τοῦ ἄρχοντος, ἀναιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱσαποστόλων Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†885) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης, φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Στίχ. Κύριλλος ἅμα καὶ Μεθόδιος θεῖος
Ὡς φῶς Σλάβοις ὥφθησαν Πνεύματι θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥοστισλάβου, πρίγκιπος τῆς Μοραβίας. (†870)

Στίχ. Χριστῷ πιστεύσας ὁ Ῥοστισλάβ ὁ πρίγκιψ,
Αὐτῷ συνῆψε λαὸν τῆς Μοραβίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Κλήμεντος Ἀχρίδος, Σάββα, Ἀγγελαρίου, Γοράζδου καὶ Ναούμ, μαθητῶν τῶν ἱσαποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ἱεραποστόλων τῶν Σλάβων. (θ'-ι' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐβελλίου, ἀθλήσαντος ἐπὶ Νέρωνος ἐν Ῥώμῃ. (†66)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρμοδίου, ξίφει τελειωθέντος. (γ' αἰ.)

Στίχ. Χαίρων προσῆλθες, Ἀρμόδιε, Κυρίῳ,

ξίφει τὴν κάραν, τμηθεὶς ὑπὸ δημίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀκακίου, ἀθλήσαντος ἐν Κάτω Μοισία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαξίμου, Βάσσου καὶ Φαβίου, ἀθλησάντων ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†284–305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ιερομάρτυρος Ἀνθίμου ἱερέως, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Σισινίου διακόνου, Διοκλητίου καὶ Φλωρεντίου, ἀθλησάντων ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Πρινσιπίας τῆς ἐν Ῥώμῃ, μαθητρίας τῆς ἁγίας Μαρκέλλης. (†420)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαμμέрту (Mammertus), ἀρχιεπισκόπου Βιέννης ἐν Γαλλίᾳ. (†475)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ποσσέσορος (Possessor), ἐπισκόπου Βεροδούνου (Verdun) ἐν Γαλατίᾳ. (~†486)

Οὗτος καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ πολλὰ ὑπέφερε κατὰ τὰς βαρβαρικὰς εἰσβολὰς ὑπὸ Φράγκων, Βανδάλων καὶ Γότθων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Τουδίνου (Tudinus, Tudy, Tegwin, Thetgo), μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Βριόκου (Brioc) ἐν Βρεττάνῃ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κρεδάνου (Credan), τοῦ ἐν Κορνούαλλῃ χοιροβοσκοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Γανγούλφου (Gangulphus) τοῦ ἐν Βουργουνδίᾳ. (†760)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Φρεμούνδου (Fremund), Ἀγγλοσάξονος ἐρημίτου, κτανθέντος ὑπὸ τινος Ὀσβίου (Oswy) καὶ Δανῶν εἰσβολέων. (†866)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὀδωνος (Odo), β' ἡγουμένου τοῦ ἁββαείου ἐν Κλουνιακῷ (Cluny) τῆς Γαλλίας. (†942)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαϋόλου (Mayeul, Majolus, Maieul), δ' ἡγουμένου τοῦ ἁββαείου ἐν Κλουνιακῷ (Cluny) τῆς Γαλλίας. (†994)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὀδύλου (Odilo), ε' ἡγουμένου τοῦ ἁββαείου ἐν Κλουνιακῷ (Cluny) τῆς Γαλλίας. (†1049)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ὀλυμπιάδος ἡ Ὀλυμπίας, ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν καταγομένης καὶ ἐν Θερμῇ Λέσβου μαρτυρησάσης. (†1235)

Στίχ. Ἡ ἀμμάς τὸ πρῶτον ψυχὰς ποιμαίνουσα,
Ἀμνάς Χριστοῦ ἐδείχθη ποιμαινομένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου τοῦ ἐγκλείστου ἐν τοῖς Σπηλαίοις τοῦ Κιέβου. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Σῶσόν με, Χριστέ, Σωφρόνιος ἐβόα,

Καὶ νῦν ἴσταται χοροῖς τῶν σεσωσμένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου, ἀρχιεπισκόπου Πεκίου τῆς Σερβίας. (†1325)

Στίχ. Δήμους νικήσας δαιμόνων κατὰ κράτος,
Νικόδημε, παρὰ Χριστῷ ἔχεις ἔδραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ιερομάρτυρος Ἰωσήφ, ἀρχιεπισκόπου Ἀστραχάν. (†1672)

Στίχ. Πυρίπνους ἦν ὁ Ἰωσήφ ἐν τῷ βίῳ,
Πυρὶ καὶ τελεῖ ὑπὲρ Χριστοῦ τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Ἀργυρίου τοῦ Ἐπανομίτου, ἐν Θεσσαλονίκη δι' ἀγχόνης τελειωθέντος. (†1806)

Στίχ. Ἐχων ἀργυρᾶν τὴν ψυχὴν φερωνύμως
Ἀργύριε ἠθλησας εὐσεβοφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χριστοφόρου τοῦ Γεωργιανοῦ. (†1871)

Στίχ. Ὁ Χριστοφόρος, χρηστότητι βιώσας,
Χριστοῦ ἐξεικόνισμα ἦν ζῶν ὠραῖον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως καὶ Αἰκατερινοδώρα (νῦν Κρασνοντάρ) ἐν Ῥωσίᾳ. (†1872)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπισκόπου Χαρκώβ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1940)

Στίχ. Γλυκὸ τὸ μαρτύριον ἦν Ἀλεξάνδρω,
Ὅπερ συνῆψε τοῦτον τῷ Ἀθλοθέτῃ.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Παραλύτου μνεῖαν ποιούμεθα, καί, ὡς εἰκός, τὸ τοιοῦτον ἐορτάζομεν θαῦμα.

Στίχ. Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρειμένῳ.
Οὕτως ἵαμα τοῦτο ῥῆμα καὶ μόνον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

ὥδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου
 ω στε ρε ου ου με ε θα

ὥδὴ δ'

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

ὠδὴ ε΄

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ΄

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
 συ νε τριψας μο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε
 δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους
 Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου

ὠδὴ ζ΄

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
 α πα θς το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
 προ πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ
δ

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε
ρα η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ
ρι α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ
ρις ε στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου
μεν Χρι στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἡ θ' ὥδῃ.

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
να σταντα τρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων σου υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον τον
ζω ο δο την

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων σου υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ωθει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει ν εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τος το κρα τος

Σ υμ φω νως Παρ θε ε νε Σε μα κα ρι ζο μεν
πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι
ρε πο λισ εμ ψυ χε χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ
ψε ση η με ρον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος
της εκ νε κρων α να στα α σε ε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ τα φου

Ε υ φραι νου α γα αλ λου η θει α πυ λη τς

φω τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι
 η σος α νε τει λε λαμ ψας η λι ου φαι δρο τε
 ρον και τος πι στος ος παν τας κα ταυ γα α σας θε
 ο χα ρι τω τε Δε εσποι οι να

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
 με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
 λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
 η μεροσεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ου ου ου

καὶ ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πααο θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε
ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κϛ ϛ ϛ ϛ σϛ ϛ ϛ ϛ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϛ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο

ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα

σχα της α φθαρ σι ας του κο σμου ου σω τη η ρι ον

Καὶ τοῦ παραλύτου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Ε πε στη ο φι λα αν θρω προς και παν
οι οι κτι ιρωων Κυ υ ρι ος προ βα τι κη κο ο λυμ
βη η η θρα τθ θε ρα α πευ σαι αι τας νο ο
σας ευ ρε δε κα α τα κει ει με νον αν θρω
πον πλει ει στοις ε ε τε σι και προς αυ το ον ε
βο ο η σεν α ρον τον κραβ βα α τον ι ι θι
προς τας ο δας τας ευ θει ει ας

Εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος Γα-ϕ

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον
Κυ υ υ ρι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις
σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι οι

 οι α α α αυ του ου ^{Γα} αι νει ει ει τε α αυ τον

 πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι

 πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω ^{Γα}

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

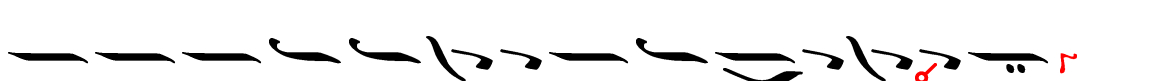

 αὐτὸν ^{Πα} κα τα το πλη θοσ της με γα λω ω συ νη αυ τῃ

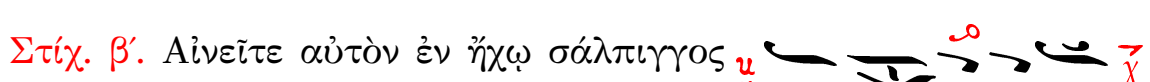

^{Γα} ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυσ τη

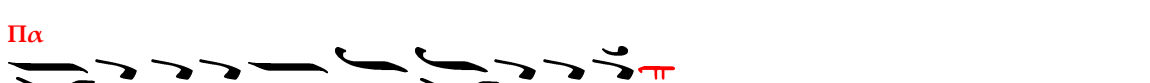

^{Πα} ρι ι ου την δυ να α μιν ^{Γα} Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων

 ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε

 κων ε τα φη ^{Γα} και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι

 τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν ^{Γα}

 Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῇ σάλπιγγος ^{Πα} αι νει τε αυ τον

^{Πα} εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα ^{Γα}

^{Γα} ι η γη σαν το παν τα τα θαν μα σι α οι φυ

 λα κες σου ου Κυ ρι ι ε ^{Γα} αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

 ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρυ

 πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{Γα} ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αι νει τε αυ

τον εν χορδαιαις και ορ γα α νω

Χ α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στραπτοντα και λε γο ον τα τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο

ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον

Κυ ρι ι ον

Ε ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα

σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε

λε η σον η μας

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣ ρ̣ Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη

τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α

πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

^{Κε}
 Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
 λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ η
 μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως
 Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου
 Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε
 α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ
 ερ χο ο με νον

Χ
 Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
 προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
 τωσαν

^{Κε}
 Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε
 ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
 δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
 θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
 ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα

των νε κρων ^{Bx} τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} τον αφ θαρ τον ως εν
 φθο ρα ² α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε ^Δ τοις αυ
 του ου Μαθηταις ^{u q}

^χ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
 ρι ος ^{u q} α γαλ λι α ^χ σω με θα ^{u q} και ευφραν θω μεν
 εν αυ τη ^{u q}

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^{u q} Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^{u q}
 Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^{u q} Πα
 σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ^{u q} ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^{u q} και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ^{u q} ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος ^{u q} τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων ^{u q} κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις ^{u q}

^{u q} Ηχος ^{u q} Νη 2

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

K^{Nη} υ ρι ε τον πα ρα λυ υ τον ουχ η κο λυμ

βη θρα ε θε ε ρα πε ευ σεν αλλ ο σος λο ο γος

α νε και αι αι αι νι ι ι ι σε και ου δε η

πο λυ χρο ο νι ος α αυ τω ε νε ε πο ο

ο δι σε ε ε νο ο ο ο σος ο τι τη η

η ης φω νη η ης σου ου ο ξυ τε ε ρα α α

η ε νε ε ερ γει α α ε ε δειει ει ει χθη

και το δυ σβα α στα α κτον βα α ρος α πε ε ε ερ

ρι ι ι ι ψε και το φορ τι ον της κλι ι νης

ε βα α α στα α α α σεν εις μαρ τυ ρι ι

ον του ου πλη η η θου ους των οι οικτιρμων σου δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος π̣α̣ Πα ρ

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

A^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει ^{Πα} και α λλη λϑ ϑς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ^Μ ει πω με ε εν α δε ελ φοι ^{Δι} και
 τοις μι ^Μ σϑ ϑ ϑ σι ιν η η η μας ^{Δι} συγ χω ρη
 σω ω μεν ^{Πα} πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει ^{Κε} και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν ^{Πα} Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων ^{Δι} θα να
 τωω θα α να τον πα τη η η η σας ^{Κε} και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ^{Πα} ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος ^{Δι}

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ^{Γα} ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω ^{Πα} και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α ^{Γα}

Υ^{Γα} μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε^{u q} ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γα α λην σου δο ξαν^{Γα 22}

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
πα ντο κρα α τορ^{Γα q} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα^{Γα 22}

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο ο σμου^{Γα q} ε λε η σον η μας ο αι αι αι ρωντας
α μαρτι ι ας του κο σμου^{Γα 22}

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ων του Πα τρος^{u q} και ε λε η σον η μας^{Γα 22}

Ο^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μην^{Γα 22}

Κ^{Γα} αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι

η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα α σου

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^υ₉ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι ^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα σου ^υ₉ ο τι συ ει ο Θε ος μου ^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^υ₉ εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως ^Γ₂₂

Π^{Γα} α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε ^Π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Δ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^Π₉

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^Π₉

Α^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Ἀσματικόν.

A ^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} Α α α γι
ο ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Γα} Α γι ος Α
θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο
ο ον η η μα α α α α α α α ας

Σ ^{Γα} η μερονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α
σωμεντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω
της ζω ης η ημων ^{Γα} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π9

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δζ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δζ

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δζ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δζ

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυναμέως σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξξ' 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-

σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

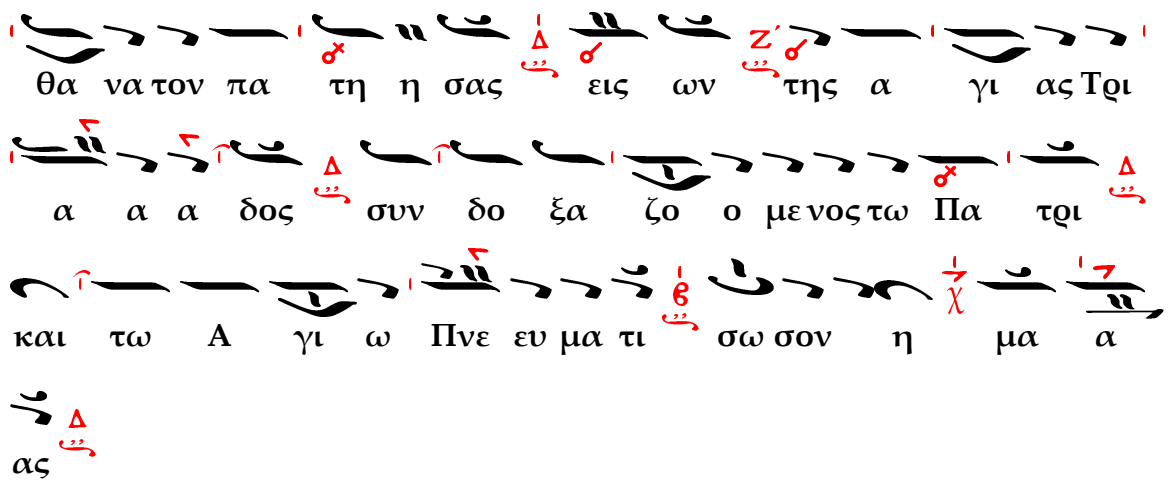
Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

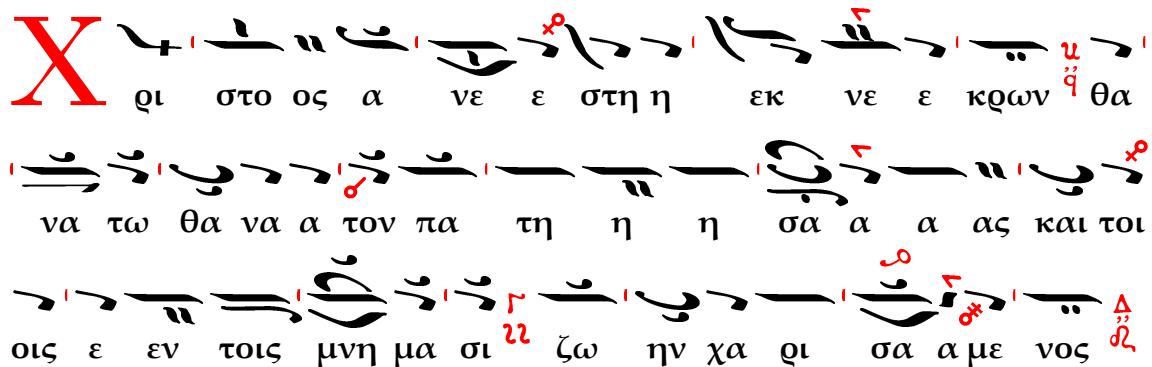
Ο Mo νο γε νης Υι ος και Λο γος 8 Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

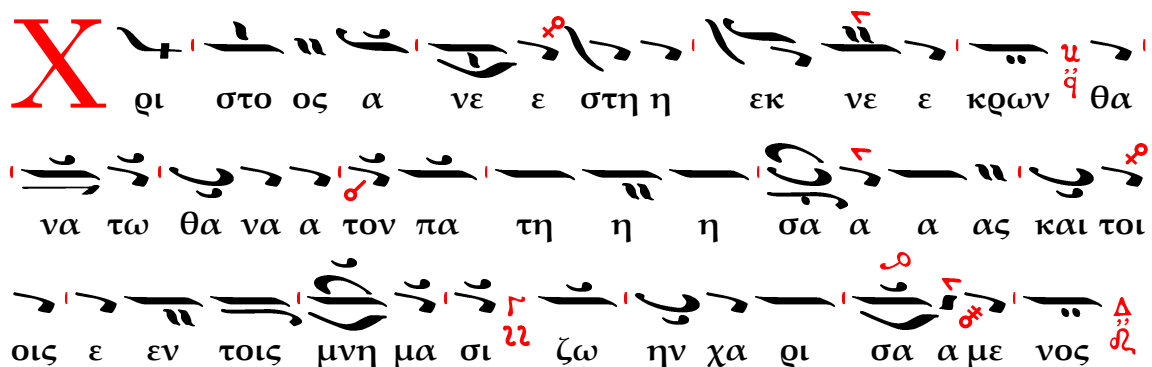
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι - θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ι α

Οὐ ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
 ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Γα ρ

Ε Γα υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γαλ λι α Πα

σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
 βρα χι ο νι αυ του ^υ ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
^{Πα} να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το ^υ εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας ^υ και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος ^υ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἀγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ^Γ Πα ρ

^{Πα} **Τ**ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
 τε ^Δ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ δι α βι ι 8 πα τη ρ η
 μων ^Π Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ ου ρα νι α χα
 ρι σμα τα λα βων ^Π α γρυ πνι αις και νη στει ει αις
 ι ε ρῶ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σᾶ ^Π ο ον περ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^Δ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

ος
π
9

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ϕ

Θ
ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ρη δη μος
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι
στς ς τεσσ α α ρα κο ον τα δι α πυ ρος γαρ και υ
υ δα τος εν δο ξοι δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
δο ο ξα σθη η τε αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
ου σι ον δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
λε ος

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

ᾠχος Γα ρ

Α
γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρη τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νηνδω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Θ.

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

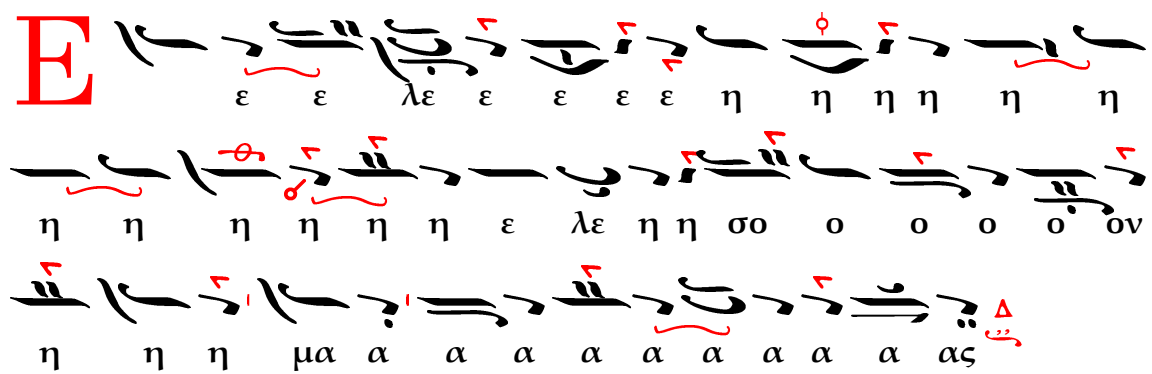
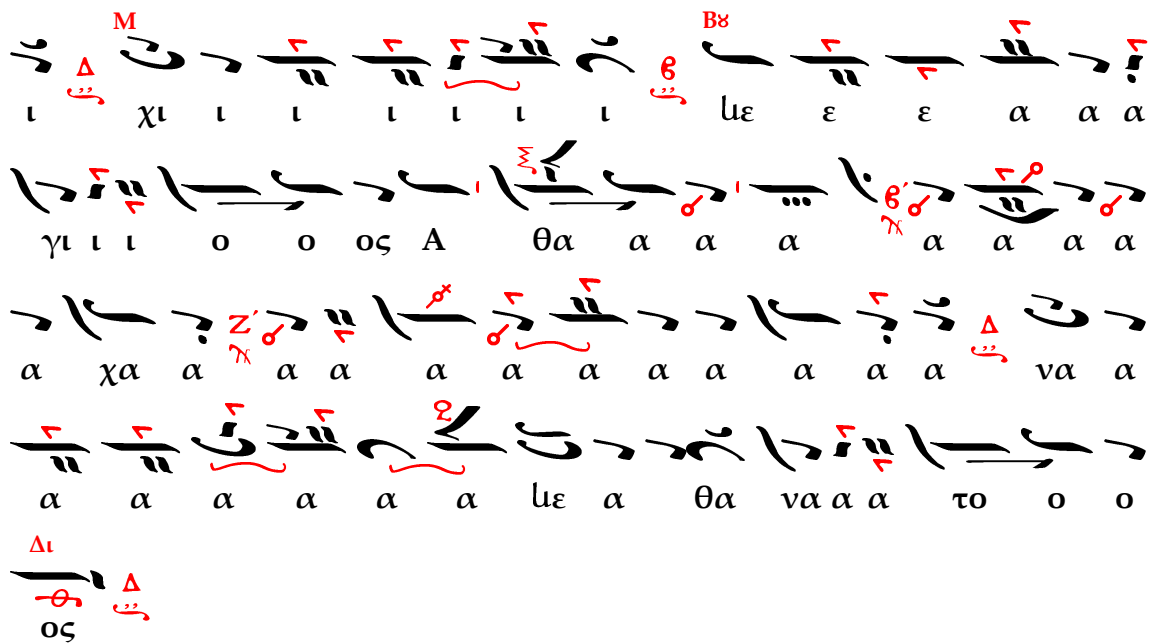
μῖς

0 0 0 0 0 0 0 0C

A sequence of 15 handwritten cursive letters from the Latin alphabet, each with a red number 7 above it and a red 'x' below it, indicating a specific stroke or feature. The letters are: a, a, a, a, a, a, a, a, a, a, a, a, l, l, l.

66

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

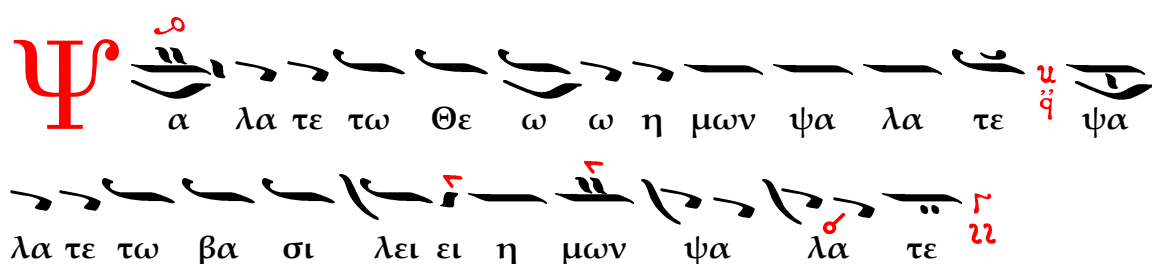
Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

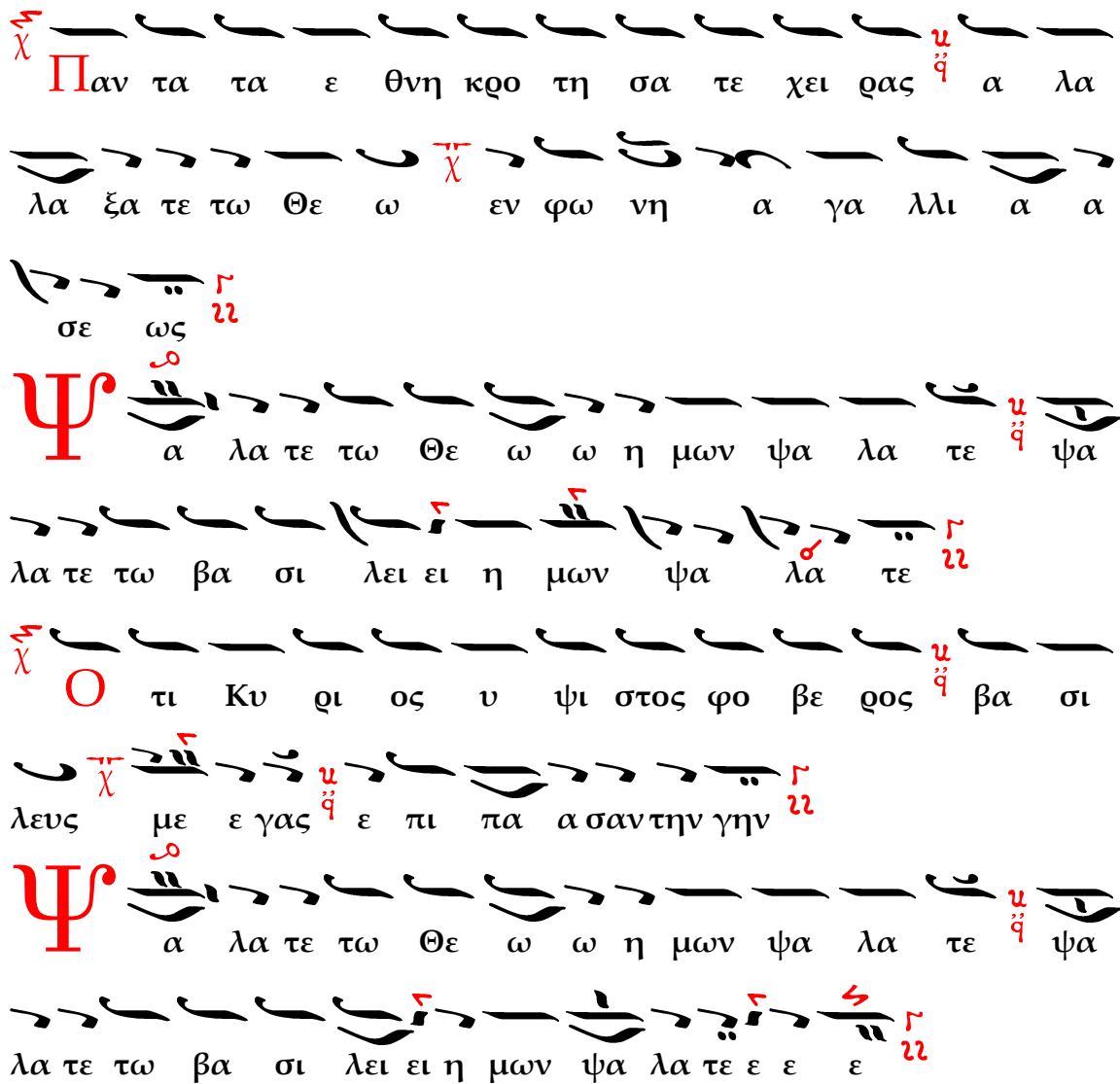
(μτζ' 7)

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μτζ' 2)

Ἡ ὁ ψάλτης.

ἦχος ἰζ' Γα ϕ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. θ' 32-42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἥ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας

πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνηῖσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος γ'. (Ψαλμὸς λ').

ᾠχος ἰῖ Γα ϕ

A λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α 22 A α λλη η λ8 8 8
8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α 22 A α α α α α λλη η η η
λ8 8 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ α α 22

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθεῖην εἰς τὸν αἰῶνα·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ^{u q̇}

ρν σαι με και ε ε ξε ε λ8 8 8 8 με ε 22

A λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α 22 A α λλη η λ8 8 8
8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α 22 A α α α α α λλη η η η
λ8 8 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ α α 22

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν ^{u q̇}

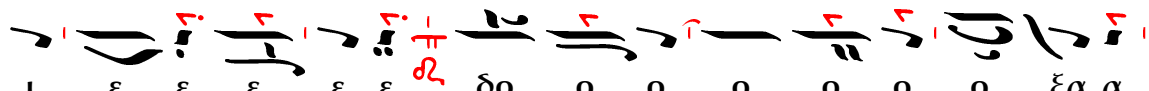
και εις χ̇ οι οι κον κα τα φυ γης τ8 σω ω ω ω
ω σαι αι με 22

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ε' 1-15).

Ἔχθος ἰὺ Διὶ σ

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ᾠ Γα ρ

ν - Γ'
δλ - ρρ

O ι οι οι τα α α α α α α α α α α
M α Χε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ηι ι ι ι ι μ μ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι ι ι ι ι μ υ υ υ στι ι κω
M ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε λε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
 λη η η η η η η η η η ζω ο ο ο
 ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω
 ζω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α
 α α α τρι α α α α α α α α α α
 τρι ι ι α α α α α α δι ι ι τον τρι

ι ι σα α α α α α γι ο ον υ υ υ υ
 υ υ μνο ο ον προ σα α α α α α ια α α α
 α χα α α α α α α α α α α δο ο ο προ
 σα α α δον τε ε ιε ε ε ε ες πα α α α
 α α α α α α σαν τη ην βι ι ο τι κη η η
 η η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω
 ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α
 α α α α με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι με ρι μνα α α ια α α α αν
Ως τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ιε ε Βα σι
 λε ε ε α α α ια α α α α των ο ο
 ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι
 οι

Τ^{Γα} αῖς αῖς γε λι και αῖ ^{Ζω} λαι αῖ αῖ αῖ αῖς ^Μ α ο
^{Νη} ρα α α α α τω ως ^{Γα} δο ρυ φο ρου ου με νον
^{Γα} τα α α ξε ε σι ι ι ιν ^{Γα} Αλ λη λου ι α α
α α α ^{Νη} α α α α ^Μ α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος ^{Γα} ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Γα} ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Νη} ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον ^{Νη} ρ

Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^{Γα} ρ

Π α ρα α σχϝ Κυ υ υ ρι ε ^{Γα} ρ

Π α ρα σχϝ Κυ υ υ υ ρι ε ^{Νη} ρ

Π α ρα α σχϝ Κυ υ υ ρι ι ε ^{Νη} ρ

Π α ρα σχϝ Κυ υ ρι ι ε ^{Νη} ρ

Π α ρα α α σχϝ Κυ υ υ ρι ε ^{Δι} ρ

Π α ρα σχϝ Κυ υ υ ρι ι ε ^{Γα} ρ

Σ οἱ Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σθ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο υ υ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μθ

Κυ ρι ος στε ρε ω μα μθ και κα τα φυ γη η μθ υ και

ρυ υ στη η ης μθ K.Γ.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ ςι

αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τϷ πνευ μα το ο ος Ϸ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο Ϸ ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης Ϸ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι Ϸοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι Ϸ Ω σαν

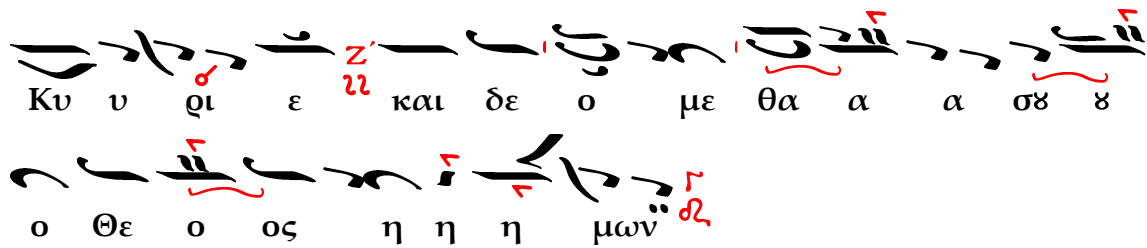
να α α εν τοις υ ψι ι ι ι Ϸοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μνϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ μεν σε Ευ λο

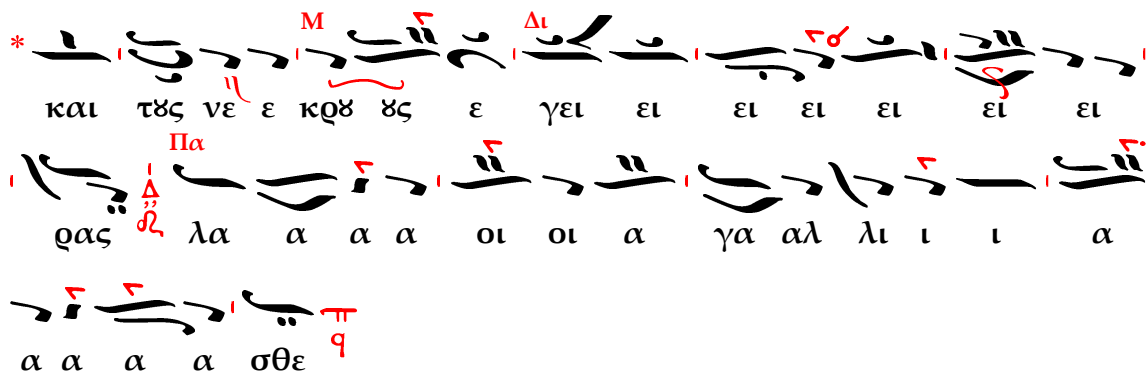
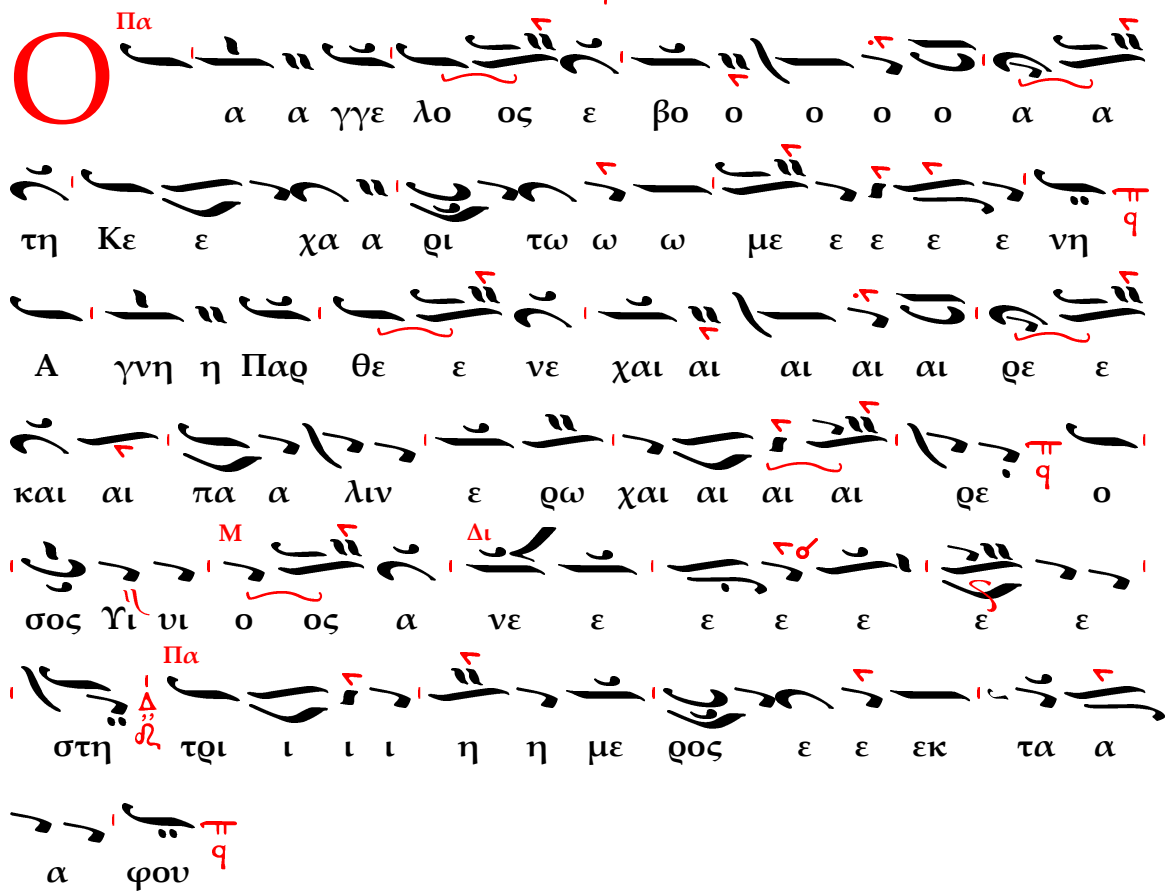
γϷ Ϸ Ϸ με ε ε εν σοι ευ χα ρι Ϸ Ϸ Ϸ με εν

Ἐτονίσθησαν τῇ κεΐ Ἰουνίου ,αἰτή' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.
I.A.

Μεγαλυνάριον τοῦ Πάσχα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

* Εἰ δὲ βούλει, πρόσθες καὶ τοῦτο, ἐν παλαιότεροις Εἰρμολογίοις καὶ ἑτέροις βιβλίοις εὕρισκόμενον.

Ἐτονίσθη τῇ ι' Μαΐου τοῦ , α' 7 η' ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ζωοδόχου
Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. I.A.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

Ἦχος 4 Πα ρ

Σ Πα Μ Πα

υμ φω ω ω ω νω ως Πα αρ θε ε ε ε

νε σε μα α κα ρι ζο ο ο με εν πι ι

ι στοι χαι αι αι αι ρε ε ε ε πυ υ υ υ υ

λη Κυ υ ρι ι ι ι ς ς ς ς

χαι ρε ε πο ο λι ι ις ε εμ ψυ υ υ

χε

ἐτέρα θέσις

χαι ρε ε πο ο λισ ε εμ ψυ υ χε

χαι αι αι αι ρε ε δι η η ης η μι ιν ε

ε λα αμ ψε ε ε ε ε ε ε ση η η με

ε ρο ο ον φω ω ω ως τς ς εκ σς ς τε ε

χθε ε ε εν τος της εκ νε ε κρω ω ω ω ω

ω ω ω ων α α α α α να α στα α

α α σε ε ε ε ω ω ως

Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. I.A.

Μανουήλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ.

Ἰηχος ἰὺ Γα ϕ

Παλιος Νηλ Α ϕ

$\Sigma - \rho' = 22$

Σ Γα^ρ ω ω ω ω ω ω M Πα ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω μα α α α α να
α α α α α Χρι ι ι ι ι στδ δ δ δ
δ δ δ δ ω μα α Χρι ι ι ι ι στδ δ
να δ δ δ δ σω ω μα α Χρι ι ι ι ι στδ δ
λε ε ε
Νη
Γα^ρ με ε ε ε ε ε ε
Νη με ε τα α λα α
α α α α χα α α α α α α α α
Δι να α α α βε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με τα λα α βε ε τε ε ε ιε

ε ε πη η η η η η η η η η πη η

γη η η η η η η η η η η η χη η

η η η η η η η πη η η η η γη η

η η η η η η η η η η η η η η

η τι ι τι ι ι ι τι ι ι τι ι ι τι

ι η η η η η η η ης α α α θα α

να α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

ε γε ιε ε ε πη η η η η η η

η η η η γη η η η η η η η η η η

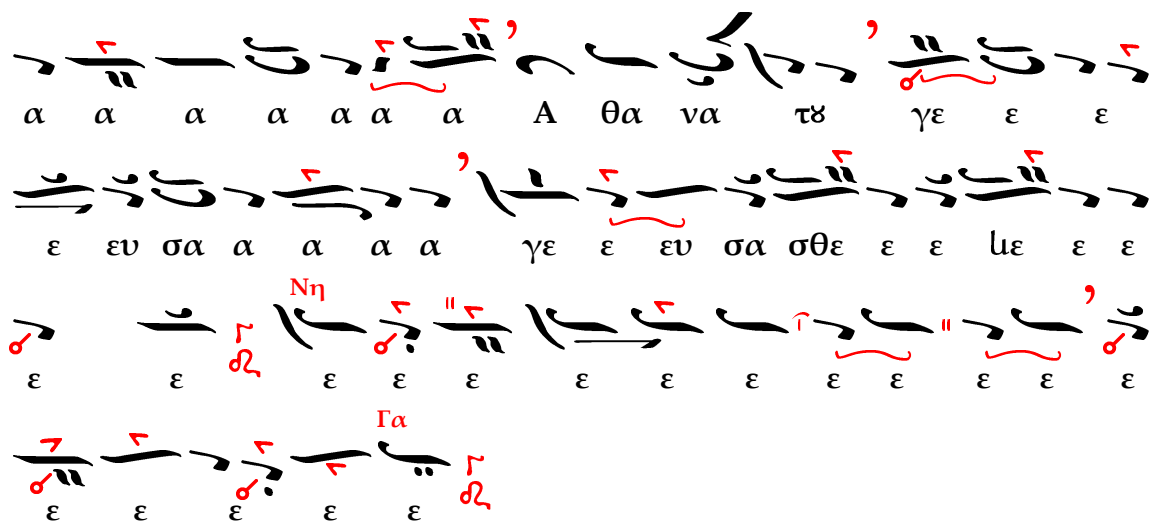
η η η η πη η η η η η η η η γη

η η η η η η ης τι ι ι ρι ρι ι

τι ι ι ι ι ι ι τι τι τι ι ι ι ι ι

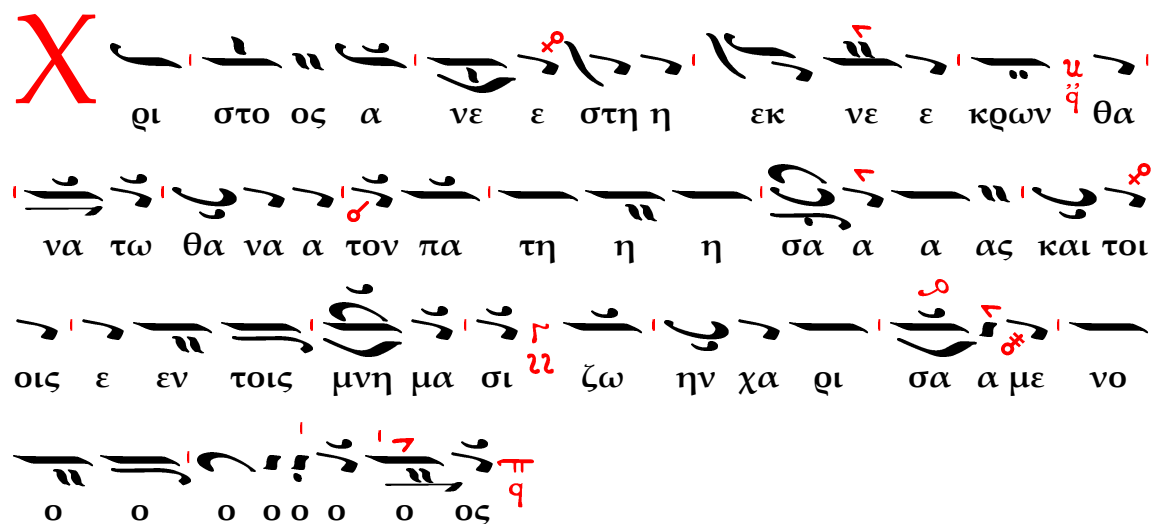
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

80

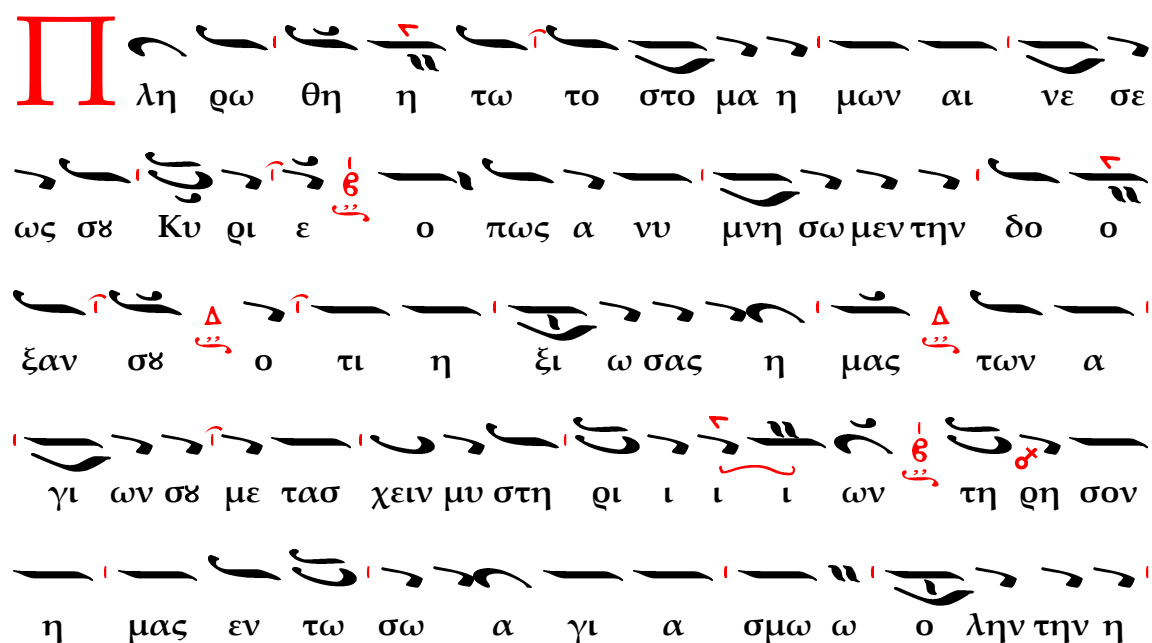

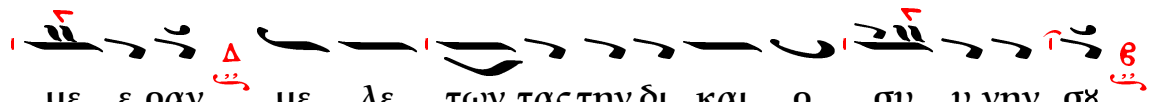
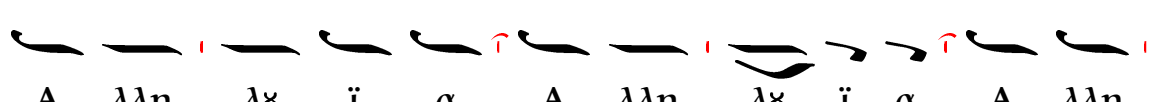
Μετά την μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά Πα ρ

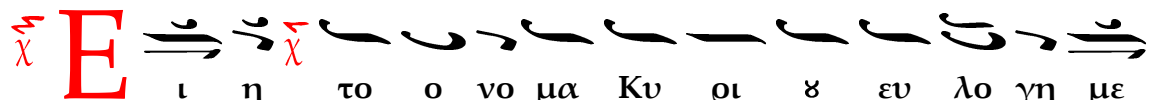
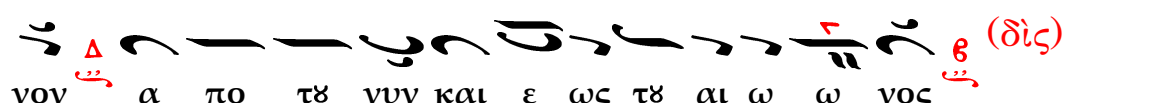
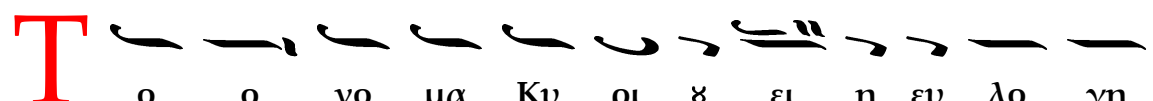
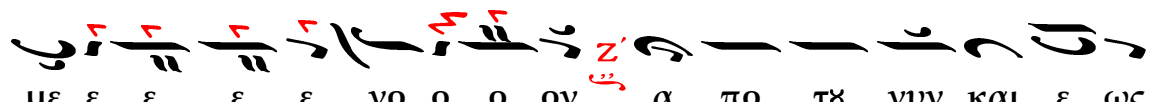
Ἦχος Δι-θ

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ

 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

 νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τθ νυν και ε ως

 τθ αι ω ω νο ο ος